

tror sådan set godt, ministeren kan huske det, men i tilfælde af, at ministeren ikke kan, så skal jeg lige minde ministeren om, at forløbet var følgende:

At vi jo diskuterede og i øvrigt blev enige om, at det var en god idé at sætte sådan et undersøgelsesapparat i gang, og at vi derefter noterede os, at vi blev overhalet indenom af åbningskrivelser fra Europa-Kommissionen, og at vi da derefter meddelte ministeren, at vi så syntes, at det ikke længere var nogen god idé at lave sådan et stykke arbejde, der i øvrigt ikke var gået i gang.

Vi var blevet enige om det, men så syntes vi ikke, at det var en god idé mere. Og så er der jo ikke noget forkert i her fra talerstolen at sige, at det ikke fik ministeren til at ændre signaler, men at ministeren så – som kun ministeren kan det – sagde: Vi gør det alligevel. Og det er jo sådan set i orden. Men det er nok at skyde lidt over målet, hvis vi skal tages til indtægt for det.

Der er ingen tvivl om, at miljøet vil blive taberen, hvis det lykkes for regeringen at fastholde det danske returflaskesystem og dermed holde øl- og sodavandsdåser væk fra butikshylderne. Vi er selvfølgelig af den opfattelse, at der fortsat skal være et returflaskesystem, men der skal være plads til dåserne. Vi må konstatere, at den tekniske udvikling er løbet fra returflaskesystemet som det eneste rigtige – f.eks. miljøet og arbejdsmiljøet belastes langt mindre ved brug af dåser.

Og vi må også sige med den undersøgelse, der ligger i dag, at der også er flere undersøgelser, der har gennemhullet Miljøstyrelsens hidtidige argumentation for at holde øl- og sodavandsdåser væk fra detailhandelen. Nu kan man jo så, når man gerne vil have dåserne indført i Danmark, håbe, at EU vil ophæve dåseforbudet. Flere EU-eksperter har jo allerede tilkendegivet, at Danmark vil blive nødt til at opgive dåseforbudet, om regeringen ønsker det eller ej.

Både produktions- og distributionsleddet vil have fordele ved indførelse af dåser. Dåserne både fylder og vejer langt mindre, og arbejdsmiljøet i detailhandelen vil også blive forbedret, fordi de ansatte slipper for at foretage tunge løft af kasser og tomme flasker. Lad os tage et eksempel, f.eks. vejer 3.000 glasflasker 1.000 kg, mens 3.000 dåser kun vejer 55 kg. Forbrugerne vil også være tilfredse med at kunne fravælge de tunge flasker.

Samtidig må vi sige, at den gamle skrøne om, at det vil medføre, at naturen vil blive foruren-

med tomme dåser, er jo fuldstændig urealistisk. Det vil blive det modsatte. Vi vil forhåbentlig kunne blive fri for de dåser, der ligger der – særlig i de områder, hvor man kan købe dåser i nabolandene – for vi har den holdning, at selvfølgelig skal der betales pant på dåser, så de kommer retur til butikkerne.

Svenskerne har gode erfaringer med et pant- og retursystem for brugte dåser, og et lignende kan selvfølgelig iværksættes herhjemme. Der er ingen grund til, at vi går rundt og dukker os og lader som om, at det kan vi ikke klare herhjemme. Selvfølgelig kan vi det.

Bryggerierne vil få en overgangsordning, hvis det ender med, at regeringen kommer til besindelse og opgiver forbudet mod salg af øl og sodavand på dåse. Det er nemlig meget væsentligt for Venstre, for vi ønsker ikke, at bryggerierne skal komme i klemme med en ophævelse af dåseforbudet. Bryggerierne skal naturligvis have en overgangsordning i en kortere årrække, således at bryggerierne selv har mulighed for at etablere en dåseproduktion. Vi håber, at det er noget, man kan komme igennem med i EU.

Foreløbig må vi imidlertid konstatere, at regeringen ikke har været til at rokke. Det er åbenbart sådan, at hvis det står til den, så bliver dåseforbudet opretholdt, og det er jo meget underligt i betragtning af, at der ikke er saglige miljømæssige grunde til at fastholde, at øl og sodavand kun må sælges på flasker. Og i øvrigt mener vi, at et meget væsentligt argument jo også er, at forbrugerne skal sikres frit valg.

Jeg kan i øvrigt ikke lade være med i den forbindelse at tilføje, at som tidligere arbejdsminister burde hr. Svend Auken måske interessere sig for de arbejdsmiljømæssige aspekter i sagen. Det er jo klart for enhver, at det vil lette arbejdet for de ansatte, hvis de slipper for at slæbe på de her tunge flasker og kasser. Det giver nedslidte rygge, ligesom forbrugerne er trætte af at være tvunget til at slæbe på de tunge flasker, som jeg nævnte før.

Men uanset hvordan spørgsmålet om ophævelse af dåseforbudet ender, vil miljøministeren og dermed regeringen stå svækket over for EU. Det er yderst beklageligt, og derfor ønsker vi igen at fremhæve, at en forhandlingsløsning på et langt tidligere tidspunkt havde været at foretrække både rent politisk og for Danmark generelt. Det må vi konstatere at regeringen ikke har ønsket. Det tager vi så til efterretning.

Men vi må sige, at ministerens foreliggende redegørelse og Miljøstyrelsens notat – altså det,